

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XV Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSO Krzysztof Godlewski (spr.)

Sędziowie: SO Agata Szlingiert

SO Karolina Obrębska

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2014 roku w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi J. K. w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki

o stwierdzenie przewlekłości postępowania

w sprawie V C (...)

prowadzonej przez Sąd Rejonowy (...)w P.

postanawia:

1. stwierdzić, że w sprawie V C (...)prowadzonej przez Sąd Rejonowy (...)w P.wystąpiła przewlekłość postępowania;
2. przyznać skarżącemu od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego (...)w P. sumę pieniężną w wysokości 2.000 zł (dwa tysiące złotych);
3. oddalić skargę w pozostałym zakresie;
4. zwrócić skarżącemu opłatę od skargi w kwocie 100 zł;
5. zasądzić od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego (...)w P. na rzecz skarżącego kwotę 617 złotych z tytułu zwrotu kosztów postępowania wywołanych wniesieniem skargi.

SSO K. Obrębska SSO K. Godlewski SSO A. Szlingiert

UZASADNIENIE

Pismem złożonym w dniu 21 marca 2014 r. w Sądzie Rejonowym (...)w P., które wpłynęło do Sądu Okręgowego w P.w dniu 27 marca 2014 r., powód J. K.reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł skargę na przewlekłość postępowania w sprawie VC (...), prowadzonej przez Sąd Rejonowy (...)w P.. Domagał się stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, wydania Sądowi Rejonowemu zalecenia niezwłocznego podjęcia odpowiednich czynności niezbędnych do wydania orzeczenia, zasądzenia od Skarbu Państwa na rzecz skarżącego kwoty 12.000 zł oraz zasądzenia od Skarbu Państwa na rzecz skarżącego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego w kwocie 2.400 zł oraz 17 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pełnomocnik skarżącego wskazał, że powód w sprawie VC (...)wniósł o zapłatę na jego rzecz przez Miasto P.(...)w P.odszkodowania z tytułu czynszu najmu nieruchomości stanowiącej własność skarżącego, położonej w P.przy ul. (...).

Podniesiono, że sprawa prowadzona jest od 1 lutego 2012 roku przed Sądem Rejonowym (...)w P.. Pomimo upływu ponad dwóch lat od wytoczenia powództwa do dnia dzisiejszego odbyła się tylko jedna rozprawa przeprowadzona w dniu 11 października 2013 roku. Co więcej Sąd wówczas odroczył rozprawę do dnia 30 października 2013 roku. W dniu 28 października pełnomocnika powoda poinformowano o odwołaniu rozprawy w dniu 30 października 2013 roku. Pomimo upływu prawie pięciu miesięcy do dnia dzisiejszego kolejny termin rozprawy nie został nawet wyznaczony.

Pełnomocnik powoda wskazał, że skarga spowodowana jest faktem, iż pomimo upływu już ponad czterech miesięcy od dnia ostatniej rozprawy do dnia dzisiejszego nie został wyznaczony kolejny termin rozprawy. Nadto stronie powodowej nie została do dnia dzisiejszego doręczona choćby jakakolwiek informacja o podjętych do tej pory w sprawie czynnościach. Przez okres ponad czterech miesięcy Sąd nie wykonał żadnej czynności w sprawie.

Interes prawny skarżącego w stwierdzeniu naruszenia jego prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki wynika z faktu, iż do czasu jej zakończenia przysługujące powodowi roszczenie o zapłatę wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z jego nieruchomości nie zostanie zaspokojone.

Kwota, której zasądzenia na swoją rzecz domaga się skarżący ma stanowić postać rekompensaty za negatywne konsekwencje, które na skutek przewlekłości postępowania ponosi skarżący. Przejawiają się one w szczególności w niemożności uzyskania rychłej zapłaty słusznie dochodzonych należności przez pozwanego.

Sąd Okręgowy ustalił, iż przebieg postępowania w rzeczonyj sprawie był następujący:

- Dnia 1.02.2012 r. do Sądu Rejonowego (...)w P.(zwanego dalej Sądem Rejonowym) wpłynął pozew J. K.o zapłatę na jego rzecz przez Miasto P.(...)w P.odszkodowania z tytułu czynszu najmu nieruchomości stanowiącej własność skarżącego położonej w P.przy ul. (...)w kwocie 16.239,20 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31.01.2012 r. do dnia zapłaty.
- Dnia 8.02.2012 r. pozew poddano kontroli pod względem spełnienia wymogów formalnych i nakazano przedłożyć sędziemu referentowi.
- Dnia 9.02.2012 r. akta sprawy przedłożono sędziemu referentowi, który dnia 10.02.2012 r. wyznaczył termin rozprawy na dzień 4.04.2012 r., na termin rozprawy nakazał wezwać pozwanego doręczając mu odpis pozwu i świadka J. B.oraz o terminie powiadomić pełnomocnika powoda, a także nakazał załączyć akta sprawy IC (...)Sądu Rejonowego w P.. Dnia 21.02.2012 r. wykonano zarządzenie w całości. Pełnomocnicy powoda oraz pozwanego odebrali zawiadomienie dnia 27.02.2012 r., zaś świadek dnia 29.02.2012 r.
- Dnia 8.03.2012 r. do Sądu Rejonowego wpłynęła odpowiedź na pozew, z którą sędzia sprawozdawca zapoznał się dnia 12.03.2012 r.
- Dnia 4.04.2012 r. odbyła się rozprawa, podczas której przesłuchano świadka J. B.; zobowiązano strony do złożenia wszelkich wniosków dowodowych w terminie 14 dnia pod rygorem ich pominięcia; postanowiono o przeprowadzeniu dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu wyceny nieruchomości na okoliczność wysokości czynszu jaki powód mógłby uzyskać na wolnym rynku za rzeczony lokal w okresie objętym żądaniem pozwu; zobowiązano powoda do uiszczenia zaliczki w kwocie 1.200 zł w terminie 14 dni pod rygorem pominięcia dowodu; rozprawę odroczone postanawiając o wyznaczeniu nowego terminu z urzędu.
- Dnia 4.04.2012 r. powód uiszczył żadaną zaliczkę, wpłata została zaksięgowana na rachunku sądu dnia 5.04.2012 r. Akta sprawy z dowodem uiszczenia zapłaty przedłożono sędziemu sprawozdawcy dnia 12.04.2012 r., który

tego samego dnia nakazał przedłożyć akta asystentowi sędziemu celem ustalenia biegłego, który podejmie się sporządzenia opinii w sprawie.

- Dnia 11.04.2012 r. doręczono pełnomocnikowi pozwanego zobowiązanie do przedłożenia wniosków dowodowych zgodnie z treścią postanowienia wydanego na rozprawie dnia 4.04.2012 r.
- Dnia 25.04.2012 r. do Sądu Rejonowego wpłynął wniosek pełnomocnika pozwanego o przesłuchanie świadka A. L.. Akta sprawy wraz z pismem przedłożono sędziemu sprawozdawcy dnia 2.05.2012 r.
- Dnia 15.05.2012 r. asystent sędziemu ustalił, że biegła Ł. M. podejmie się sporządzenia opinii w sprawie w terminie do 3 miesięcy.
- Zarządzeniem dnia 21.05.2012 r. nakazano doręczyć biegłej odpis postanowienia o powołaniu biegłego wydanego na rozprawie dnia 4.04.2012 r. wyznaczając termin 3 miesięcy na sporządzenie opinii, nakazano przedłożyć akta za 3 miesiące lub z pismami.
- Akta sprawy wraz z odpisem postanowienia wysłano biegłej dnia 23.05.2012 r., doręczenie nastąpiło dnia 29.05.2012 r.
- W związku ze zmianą właściwości wydziałów w sądzie prowadzącym niniejszą sprawę, zarządzeniem dnia 29.06.2012 r. nakazano sprawę zakreślić i przekazać do wydziału V, gdzie zarejestrowano ją pod nową sygnaturą.
- Dnia 4.09.2012 r. do Sądu Rejonowego wpłynęły akta sprawy wraz z opinią biegłej i rachunkiem wystawionym przez biegłą, które dnia 11.09.2012 r. przedłożono sędziemu sprawozdawcy.
- Dnia 6.09.2012 r. wpłynęło pismo procesowe pełnomocnika powoda rozszerzające powództwo o kwotę 4.438,53 zł, od którego uiszczono uzupełniającą opłatę od pozwu wraz z wnioskami dowodowymi o przesłuchanie świadka J. B. na okoliczność zamieszkiwania jej w spornym lokalu, momentu jego opróżnienia i nieuiszczenia należnych opłat oraz z wnioskiem o rozszerzenie tezy dowodowej, co do której miał się wypowiedzieć biegły za okres do dnia 27.06.2012 r.
- Dnia 14.09.2012 r. akta sprawy przedłożono sędziemu sprawozdawcy.
- W okresie od 29.08.2012 r. do 16.09.2012 r. sędzia sprawozdawca przebywał na urlopie.
- Dnia 19.09.2012 r. sędzia sprawozdawca nakazał doręczyć stronom odpisy opinii – (doręczenie stronom nastąpiło 28.09.2012 r.), zobowiązując do zajęcia w terminie 7 dni stanowiska w przedmiocie opinii i wskazania czy w związku z opinią składają jakieś wnioski dowodowe. Nakazano doręczyć stronie przeciwnej odpis pisma pełnomocnika powoda o rozszerzeniu powództwa. Nakazano wezwać pełnomocnika powoda o uiszczenie uzupełniającej zaliczki w kwocie 500 zł w związku z żądaniem rozszerzenia tezy dowodowej – w terminie 7 dni pod rygorem pominięcia dowodu (wpłata nastąpiła dnia 2.10.2012 r.). Nakazano przedłożyć akta za 7 dni od doręczenia ze zweryfikowanym rachunkiem, zaliczką lub korespondencją. Zarządzenie wykonano dnia 25.09.2012 r.
- Dnia 4.10.2013 r. wpłynęło pismo pełnomocnika powoda z informacją, że powód nie kwestionuje sporządzonej opinii.
- Dnia 16.10.2012 r. akta sprawy przedłożono sędziemu sprawozdawcy, a następnie 25.09.2012 r., przy czym nie podjęto żadnych czynności w sprawie.
- Dnia 8.01.2013 r. wydano postanowienie o rozszerzeniu tezy dowodowej, co do której biegły miał się wypowiedzieć - zgodnie z żądaniem powoda. Nakazano doręczyć odpis postanowienia stronom (doręczenie nastąpiło dnia 18.01.2012 r.) i po uprzedzeniu biegłej nakazano przesłać jej akta celem sporządzenia opinii

(doręczenie nastąpiło dnia 6.02.2013 r.). Zarządzenie w zakresie doręczenia odpisu postanowienia stronom wykonano dnia 15.01.2013 r., w pozostałym zakresie zaś dnia 29 i 31.01.2013 r.

- Dnia 9.01.2013 r. do Sądu Rejonowego wpłynął monit pełnomocnika powoda o nadanie sprawie dalszego biegu.
- Dnia 20.05.2013 r. akta sprawy wraz z opinią biegłej wpłynęły do Sądu Rejonowego.
- Zarządzeniem z dnia 24.05.2013 r. sędzia sprawozdawca nakazał doręczyć stronom odpisy opinii – (doręczenie pełnomocnikowi powoda nastąpiło 6.06.2013 r., zaś pełnomocnikowi pozwanego dnia 31.05.2013 r.), zobowiązując do zajęcia w terminie 7 dni stanowiska w przedmiocie opinii i wskazania czy w związku z opinią składają jakieś wnioski dowodowe. Nakazano akta sprawy wraz z rachunkiem biegłej przedłożyć referendarzowi sądowemu celem wydania orzeczenia w przedmiocie wynagrodzenia biegłej. Nakazano przedłożyć akta z orzeczeniem referendarza, korespondencją lub za 10 dni od doręczenia. Zarządzenie w zakresie obowiązku doręczenia odpisu opinii wykonano dnia 28.05.2013 r.
- Dnia 3.06.2013 r. akta sprawy przedłożono referendarzowi sądowemu.
- Dnia 12.06.2013 r. wpłynęło pismo procesowe powoda z rozszerzeniem powództwa o kwotę 4.162,09 zł wraz z uiszczeniem opłaty uzupełniającej od pozwu, nadto wypowiedziano się co do opinii biegłej.
- Zarządzeniem z dnia 1.07.2013 r. termin rozprawy wyznaczono na dzień 11.10.2013 r., nakazano zawiadomić strony (pełnomocnikowi pozwanego doręczono dnia 2.08.2013 r., zaś pełnomocnikowi powoda dnia 1.08.2013 r.), wezwać świadka J. B. (brak daty doręczenia). Zarządzenie wykonano 30.07.2013 r.
- Postanowieniem referendarza sądowego z dnia 5.07.2013 r. przyznano wynagrodzenie biegłej za sporządzone opinie. Nakazano doręczyć odpisy postanowienia stronom (pełnomocnikowi pozwanego doręczono dnia 5.08.2013 r., zaś pełnomocnikowi powoda dnia 2.08.2013 r.), i biegłej (doręczenie nastąpiło dnia 5.08.2013 r.) oraz wypłacić należność biegłej. Nadto nakazano przedłożyć akta sprawy sędziemu sprawozdawcy.
- Dnia 11.10.2013 r. odbyła się rozprawa podczas, której przesłuchano J. B., przeprowadzono dowód z poszczególnych dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, pominięto dowód z przesłuchania stron. Z uwagi na chorobę sędziego sprawozdawcy rozprawę do dnia 30.10.2013 r. Nakazano wezwać na rozprawę powoda – stawiennictwo nieobowiązkowe oraz zawiadomić pełnomocnika pozwanego (doręczenie pełnomocnikowi powoda nastąpiło dnia 15.10.2013 r., zaś pełnomocnikowi pozwanego dnia 16.10.2013 r.).
- Zarządzeniem z dnia 28.10.2013 r. z uwagi na chorobę sędziego sprawozdawcy odwołano termin rozprawy wyznaczony na dzień 30.10.2013 r., o powyższym nakazano telefonicznie powiadomić strony. Nakazano przedłożyć akta po powrocie sędziego sprawozdawcy. O zniesieniu terminu rozprawy tego samego dnia powiadomiono pełnomocników stron.
- W terminie od 19.09.2013 r. do 4.10.2013 r. sędzia sprawozdawca przebywał na zwolnieniu lekarskim, a następnie jeszcze w okresie od 11.10.2013 r. do 24.01.2014 r.
- Zarządzeniem z dnia 14.03.2014 r. wyznaczono termin rozprawy na 14.05.2014 r., nakazując zawiadomienie pełnomocników stron oraz wezwanie świadka A. L.. Zarządzenie wykonano 21.03.2014 r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga w zasadniczo zasługiwała na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. Nr 179, poz. 1843 z późn.zm.) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej

zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania). Dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty lub czynności podjętych przez sąd lub komornika sądowego w celu przeprowadzenia i zakończenia sprawy egzekucyjnej albo innej sprawy dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego, uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawilości, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania.

Ocena, czy zaistniała przewlekłość jest względna i zawsze musi odnosić się do realiów konkretnej sprawy i przyjętego trybu postępowania. Pojęcie przewlekłości generalnie dotyczy stanów czy zdarzeń nadmiernie rozciągniętych w czasie, przedłużających się, przy czym przewlekłość nie jest zależna jedynie od upływu czasu i subiektywnych odczuć strony, ale od czynników obiektywnych oraz czasu niezbędnego do podejmowania działań zgodnych z obowiązującymi przepisami, przewidującymi prowadzenie określonych procedur.

W przypadku spraw sądowych nie można oczekiwać, że będą one rozstrzygane natychmiast po ich wpływie, gdyż ani nie jest to możliwe ze względów organizacyjnych, ani nie byłoby rozsądne wobec konieczności zapoznania się sędziów z materiałami sprawy, czasu dla ich rozważenia i podjęcia decyzji. Chodzi jedynie o to, by czynności te zabierały odpowiednią ilość czasu, a zatem odbywały się bez zbędnej zwłoki, której nie dałoby się uzasadnić, a która wskazywałaby na bezczynność sądu lub bezproduktywność jego działań. Ocena zarzutu przekroczenia rozsądnego terminu rozpoznania sprawy powinna uwzględniać przeciętny czas oczekiwania na rozpatrzenie sprawy w prawidłowo funkcjonującym sądzie. Tylko nadmierne zaś odstępstwa od czasu koniecznego do wykonania określonych czynności sądowych, prac i procedur mogą być uznawane za tworzące stan nieuzasadnionej zwłoki o jakim mowa w ustawie (tak również: postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 11.05.2005r., II S 26/05, LEX nr 151808; postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 28.09.2005r., II S 19/05, publ. KZS 2005/11/39; postanowienie NSA w Warszawie z 26.11.2004r., GPP 1/4, publ. ONSAiWSA 2005/5/97).

Z reguły jako przewlekłość traktuje się w orzecznictwie Sądów polskich oraz Trybunału Praw Człowieka bezczynność znaczącą, rozciągającą się na kilkanaście miesięcy czy nawet kilka lat, ale - w ocenie Sądu Okręgowego - nie można oceny jej zaistnienia odrywać od charakteru sprawy, na co wprost wskazuje art. 2 ustawy.

Analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, że pierwszy raz nieuzasadnione opóźnienie w podejmowaniu czynności miało miejsce w okresie od 5.04.2012 r., kiedy zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego, wpłacona przez powoda, została zaksięgowana na rachunku bankowym sądu, zaś dopiero zarządzeniem z dnia 21.05.2012 r. nakazano doręczyć biegłej odpis postanowienia o powołaniu biegłej wydanego na rozprawie dnia 4.04.2012 r., wyznaczając termin 3 miesięcy na sporządzenie opinii. Okres ponad półtora miesiąca na wydanie zarządzenia o w/w treści należy uznać na nadmiernie wydłużony i nieuzasadniony charakterem podejmowanej czynności. Sama czynność wysłania akt biegłej nastąpiła natomiast niezwłocznie po wydaniu zarządzenia tj. 23.05.2012 r.

Kolejna opieszałość w podejmowaniu czynności miała miejsce w okresie od 2.10.2012 r., kiedy to powód uiścił kolejną zaliczkę na poczet wynagrodzenia biegłego, a która została zaksięgowana na rachunku bankowym sądu tego samego dnia, zaś dopiero 8.01.2013 r. wydano postanowienie o powołaniu biegłej celem wydania opinii zgodnie z rozszerzoną tezą dowodową. Nadto nakazano doręczenie odpisu postanowienia biegłej ze zobowiązaniem do sporządzenia opinii w terminie do trzech miesięcy. Zarządzenie wykonano dopiero pod koniec stycznia. Okres ponad trzech miesięcy na wydanie zarządzenia w tej kwestii należy uznać za zbyt wydłużony i nieuzasadniony charakterem podejmowanej czynności. Sama czynność wysłania akt biegłej nastąpiła również z nadmiernym opóźnieniem, zajęło to bowiem niemalże trzy tygodnie.

Nie dające się zaakceptować opóźnienie w podejmowaniu czynności miało również miejsce w okresie od 28.10.2013 r., kiedy z uwagi na chorobę sędziego sprawozdawcy odwołano termin rozprawy wyznaczony na dzień 30.10.2013 r.,

natomiast dopiero zarządzeniem z dnia 14.03.2014 r. wyznaczono termin rozprawy, który ustalono na 14.05.2014 r. Okres ponad czterech i pół miesiąca na wydanie zarządzenia o czysto technicznym charakterze, jakim jest wyznaczenie terminu rozprawy, również należy uznać za zbyt wydłużony.

Powyższe okresy opóźnień w podejmowaniu czynności rozpatrywane łącznie (ponad 8 miesięcy) wskazują, że sprawa nie była rozpoznawana sprawnie – w rozsądnym terminie. W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy, uwzględnił żądanie powoda i stwierdził przewlekłość postępowania w niniejszej sprawie. Nie było jednak podstaw do wydania zaleceń sądowi celem zapewnienia prawidłowego toku czynności, bowiem termin rozprawy został wyznaczony na dzień 14.05.2014 r. i w tym zakresie skarga jako nieuzasadniona podlegała oddaleniu, o czym orzeczono w punkcie 3 postanowienia.

Stosownie do art. 12 ust. 4 ustawy, uwzględniając skargę, sąd na żądanie skarżącego, przyznaje od Skarbu Państwa sumę pieniężną w wysokości od 2.000 zł do 20.000 zł. Świadczenie, o którym mowa nie jest odszkodowaniem za poniesione straty i utracone korzyści (art. 361 § 2 k.c.) ani też zadośćuczynieniem za doznaną krzywdę (art. 445 k.c.). Pełni ono rolę sankcji za wadliwe zorganizowanie wymiaru sprawiedliwości, zaś względem skarżącego powinno stanowić rekompensatę za doznaną szkodę niepieniężną, polegającą przykładowo na cierpieniu, frustracji, poczuciu niesprawiedliwości, lęku, niepewności czy kłopotach w związku z przewlekłym charakterem postępowania (tak również: uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z 6.01.2006 r., III SPP 154/05, publ. OSNP 2006/21-22/342 i przywołane tam orzecznictwo). Jest to zatem specyficzna forma rekompensaty za niewymierne straty moralne i ujemne dolegliwości związane z przeciągającym się postępowaniem sądowym czy egzekucyjnym (tak: P. Górecki, S. Stachowiak, P. Wiliński, „Skarga na przewlekłość postępowania sądowego. Komentarz”, Oficyna, 2007, komentarz do art.12).

Odnosząc powyższe rozważania do okoliczności rozpoznawanej sprawy, w ocenie Sądu Okręgowego, uzasadnione było przyznanie skarżącemu sumy pieniężnej w wysokości 2.000 zł. Nie było natomiast podstaw do przyznania sumy 12.000 zł, która jest zbyt wygórowana. Zgodnie z art. 15 ust. 1 omawianej ustawy, strona, której skargę uwzględniono, może w odrębnym postępowaniu dochodzić naprawienia szkody wynikłej ze stwierdzonej przewlekłości od Skarbu Państwa albo solidarnie od Skarbu Państwa i komornika. Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 14 kwietnia 2005 r. suma pieniężna przyznawana od Skarbu Państwa rozumiana być winna jako rekompensata za naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki i nic ponadto. Nie można jej łączyć z „nieuzasadnioną utratą korzyści majątkowej” (SPK 10/2005, LEX nr 438509).

Należy też podkreślić, że opieszałość Sądu w rozpoznaniu sprawy nie była rażąca - poza opisanym wyżej okresem, czynności były podejmowane sprawnie. Okres opóźnienia rozpoznania sprawy nie był też zbyt długi na tle innych spraw, w których tutejszy Sąd stwierdził przewlekłość postępowania. Należy też zauważyć, że opóźnienie częściowo było spowodowane chorobą sędziego. Jest to okoliczność, którą należy brać pod uwagę jako jeden z czynników przy ustalaniu wysokości przyznanej kwoty. Należy bowiem podkreślić, że chociaż z punktu widzenia strony postępowania okoliczność, jaka konkretnie przyczyna przewlekłości, leżąca po stronie sądu, spowodowała długotrwałość postępowania nie może mieć decydującego znaczenia dla samego stwierdzenia przewlekłości, to nie jest ona bez znaczenia przy określaniu należnej stronie słusznej „rekompensaty” z tego tytułu.

Stąd, po rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy, Sąd Okręgowy uznał, że adekwatną będzie kwota 2.000 zł. Przyznana skarżącemu kwota została przez Sąd Okręgowy ustalona z uwzględnieniem stopnia przewlekłości, jej przyczyn, jak również skutków dla skarżącego, a także charakteru sprawy. W konsekwencji skargę oddalono w zakresie żądania przekraczającego przyznaną kwotę 2.000 zł.

O zwrocie opłaty od skargi uiszczonej przez powodów Sąd Okręgowy orzekł mając na uwadze art. 17 ust. 3 ustawy.

O kosztach zastępstwa procesowego skarżącego orzeczono na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w zw. z § 6 pkt 5 i § 13 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia

przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.02.163.1348) – punkt 5 postanowienia.

SSO K. Obrębska SSO K. Godlewski SSO A. Szlingiert